SPARTAC XX SAU TREI ZILE DE SĂRBĂTOARE SPORTIVĂ

20 de ani de la primii pași... Un interval de timp în care Spartac și-a onorat pe deplin numele de asociație sportivă-model: centru puternic al sportului de masă, ea a fost și este o adevărată pepinieră și pentru cel de performanță. Poate că medaliile de aur ale **Vioricăi Viscopoleanu** le-a intuit pentru prima oară antrenorul ei de aici... Poate că pe numeroasele plachete, medalii, tricouri de campioni ale lui **Davila Plocon, Dumitru Paraschivescu, Theodor Ghițescu** sau ale **Elisabetei Polihroniade** și **Anei Goreti** stă scris, într-un colțișor, numele lor de ucenicie care e aici, la Spartac.

Amintirile sînt frumoase, dar cum nu se poate trăi numai din ele să trecem în revistă situația de azi: 15 000 de membri, 200 de sportivi legitimați în cele nouă secții: fotbal, volei, tir, atletism, handbal, popice, tenis de masă, șah și orientare turistică. Fără discuție, tenisul de masă a adus cele mai mari satisfacții asociației: vicecampioană națională pe 1969, echipa de junioare pare hotărîtă ca anul acesta să cucerească titlul de campioană. Și n-ar fi de mirare lucrul acesta dacă ne gîndim că „paletele" ce o compun fac parte și din lotul reprezentativ: **Elena Condicaru și Lidia Ilie,** amîndouă nedepășind încă pragul a 15 ani. Nici numele antrenoarei lor nu este necunoscut, el fiind unul și același cu al fostei membre a echipei României — campioană mondială — Lucia Slăvescu.

Acțiunile din cadrul campionatului asociației sînt multiple, ele vizînd mase largi de salariați. Săptămînal se organizează întreceri, popicele lăudîndu-se cu cel mai mare număr de participante: 40 de echipe. În același timp fotbalul rămîne și aici sportul-rege. Campioana pe 1969 — I.C.S. Romarta.

I-am putut revedea zilele acestea pe sportivii de ieri și de azi de la Spartac. I-am cunoscut totodată și pe activiștii care își desfășoară neobosit activitatea în secțiile asociației. Să-i amintim pe cîțiva dintre ei: **Gh. Troncotă, Marius Tudor, G. Paraschivescu, I. Alexandru, C. Filip, M. Tîrcolea** și, în primul rînd, pe inimosul președinte ce-și sărbătorește și el 20 de ani de cînd a fost ales conducător al asociației — **Ion Avramescu.** Pentru munca lor, pentru dragostea dovedită sportului, ei au primit din partea CNEFS insigna și diploma „Merite în activitatea sportivă".

Sărbătoarea, poate, și-ar fi pierdut din strălucire dacă manifestațiile sportive organizate în cinstea asociației Spartac nu s-ar fi bucurat de o atenție deosebită din partea organizatorilor, a sportivilor și a... spectatorilor. Voleiul, tenisul, fotbalul și handbalul și-au desemnat campionii în turneele Spartac XX. La volei și tenis de masă competiția a căpătat alură internațională datorită participării formației maghiare Vörös Meteor din Budapesta. Iată și lista cîștigătorilor întrecerii: la volei feminin s-a impus, după cum era de așteptat, divizionara A — C.P.B., care — în partida decisivă — a dispus de Spartac cu 3—1. La handbal au cîștigat P.T.T. (la feminin) și Informația (la masculin). În întrecerea fotbaliștilor au ieșit învingători cei de la Alimentara 4, echipă ce aparține asociației sportive Spartac. Lidia Ilie (individual) și Spartac (pe echipe) sînt ocupantele primelor locuri la tenis de masă feminin.

Au fost trei zile de sărbătoare sportivă, cu zeci de echipe, încă un argument că la Spartac sportul de masă e în elementul său, și nu numai el...

Geo RAEȚKY

EXISTĂ UN SECRET AL MARILOR PERFORMANȚE?

De vorbă cu antrenorul celor mai buni schifiști ai „Concursului Prietenia", despre canotajul junior

Interviu, între două curse de „academic", cu GERHARD HÖCKER (R.D. Germană), antrenor federal de canotaj la juniori.

REP.: Înainte de a începe „Concursul Prietenia" la care asistăm, specialiștii prezenți la aceste întreceri au pronosticat victoria juniorilor dv. Ei aveau, desigur, în vedere frumoasele succese înregistrate în ultimii ani de către tinerii canotori din R.D. Germană, imbatabili — am putea spune — pe pistele de apă rezervate juniorilor. Buna lor pregătire s-a văzut chiar din „seriile" acestui concurs, cîștigate toate de sportivii ce îi antrenați. Există un „secret" al acestor performanțe?

G. H.: Vreau să precizez un lucru: succesele de care vorbiți ne satisfac, într-adevăr, însă numai în parte. De ce? Scopul federației noastre de specialitate este acela de a obține performanțe — prin acești tineri — la marile concursuri internaționale ale canotajului „matur". Firește, teoretic, dacă ai juniori buni vei avea și seniori de elită. Nimic mai adevărat. Se întîmplă însă — și practica a dovedit-o — ca o dată cu trecerea lor în bărcile seniorilor, tinerii să nu confirme speranțele, succesele obținute în compania altor juniori. Referitor la întrebarea dv. „secretul" constă, după părerea mea, în munca de formare, depistare și selecție a tinerilor canotori. Un singur exemplu, poate edificator în această privință: anul trecut, la Brandenburg, au luat startul într-un concurs duminical 4 000 de tineri canotori. De la puști de 12—13 ani, la juniori mari, de la ambarcații de turism nautic, la schifuri de concurs. De aici, depistarea, formarea, selecția — viitoarele succese.

REP.: Am reținut din răspunsul dv. că viitorii canotori ies pe apă foarte de mici, atrași de mirajul concursului, de diversificarea întrecerilor, una dintre ele pe ambarcații de tip turist. La ce vîrstă încep tinerii întrecerile oficiale, cu foi de concurs ce poartă antetul federației de specialitate?

G. H.: Pînă anul acesta cea mai mică categorie de canotori era de 13 ani. Începînd din 1971, vom rezerva culoare și pentru copii de 10 ani. Și aici un exemplu: tinerii de pe dubloul care evoluează acum prin fața noastră au început să vîslească la 12 ani. La 13 au participat la mai multe concursuri interne, mai tîrziu — în 1965 — ei au cîștigat o regată internațională de juniori, iar acum la 19 ani obțin — în maniera pe care o vedeți — medalia de aur a „Concursului Prietenia".

REP.: Apropo de întreceri, de frecvența lor. În afară de concursurile prinse în calendarul federației, la ce competiții interne mai participă juniorii?

G. H.: La multe. La foarte multe! Începînd din luna aprilie, adică din momentul în care timpul se încălzește, în fiecare duminică avem cîte un concurs. Se înțelege, antrenorii — în funcție de treburile lor — pot să nu participe la toate întrecerile, prezența nefiind obligatorie. Dar, poate tocmai acest lucru îi face să-și înscrie de fiecare dată sportivii.

REP.: Aminteați la început că scopul final al federației dv. este acela — de altfel ca și al nostru — de a obține performanțe, prin acești tineri, la marile concursuri internaționale ale canotajului academic „matur". Din lotul sportivilor deplasați la Snagov veți selecționa și „olimpici"?

G. H.: Fără îndoială. În vederile noastre pentru viitoarea olimpiadă sînt toți acești juniori. Probabil că, din diferite motive, nu toți vor trage la marea competiție, dar sarcina noastră este aceea de a-i pregăti.

REP.: O mică incursiune în rîndul juniorilor noștri canotori. Ce impresie v-au lăsat sportivii români, care ar fi punctul lor „nevralgic", cunoscînd faptul că au evoluat nu tocmai la înălțime?

G. H.: Greu de răspuns și mai ales de a aprecia munca altora. Juniorii dv. au făcut, cred, tot posibilul de a avea o comportare cît mai bună. Le-am admirat dăruirea, ambiția și sportivitatea în luptă. Bănuiesc că insuccesele se datoresc pregătirii — din cîte am auzit — a acelor antrenamente de numai două-trei ori pe săptămînă, urmînd ca în ajunul unei mari competiții — cum a fost aceasta — să se antreneze ceva în plus. Pregătirea, după părerea mea, trebuie să fie permanentă și de intensitate crescîndă.

REP.: O ultimă și „tradițională" întrebare: cum apreciați ediția din acest an a „Concursului Prietenia", organizarea întrecerilor?

G. H.: Avem numai cuvinte de laudă la adresa organizatorilor, care au făcut totul pentru a ne simți cît mai bine. De bună seamă, întrecerile au fost influențate de timpul nefavorabil, un adversar nedorit, „imparțial" totuși cu toți competitorii.

Vasile TOFAN

Bacău II

De la „sifon", privim oglinda de apă încrustată în rama de beton a lacului de acumulare Bacău II. Unda îi dă acestui uriaș inel luciri de argint, iar noua cabană nautică — ridicată pe malul lacului — îl împodobește cu rubinul țiglei ce se reflectă viu în apă. Aici, în curînd, vor luneca schifuri în concurs, inaugurînd întrecerile oficiale de canotaj academic în Moldova. Evenimentul se va produce la 6 august cînd cei mai buni juniori din țară vor lua startul sub semnul campionatelor naționale. Așadar, viitoarea cronică nu va începe cu obișnuitul „IERI, PE SNAGOV..." sau „DUMINICĂ, PE BEGA..." Fericit, reporterul sportiv va consemna faptul că disputa a avut loc pe tînărul lac BACĂU II. Adăugînd, sperăm că acesta a fost o gazdă admirabilă, că s-a pregătit stăruitor pentru întrecerea amintită.

Nimic mai adevărat. Bacău II a început să se pregătească, pentru actuala ediție a „naționalelor", încă de anul trecut. De cînd, în oraș, a poposit antrenoarea bucureșteană Marga Plomaritis. Cronologic, lucrurile s-au desfășurat astfel: de la gară, antrenoarea descinde direct la C.J.E.F.S. Bacău, informează organul sportiv de intenția Federației de a înființa aici un centru de canotaj, cere lista școlilor din oraș, după care începe migăloasa muncă de depistare a viitorilor canotori. Catalog cu numele sportivilor selecționați, telefon la Consiliul popular pentru garajarea ambarcațiunilor sosite de la București, ședință la clubul sportiv Dinamo Bacău în vederea constituirii noii secții de canotaj...

Prima ieșire în public, primul succes: elevii Florin Ciobotaru și Vasile Bulibașa ocupă — pe dublu — locul 3 la campionatele naționale de fond desfășurate anul acesta la Timișoara. În răstimp, un nou catalog cu elevii selecționați anterior, telefon arhitectului Chira pentru proiectul viitorului hangar, ședință la club, la C.J.E.F.S. spre a definitiva planul de organizare a „naționalelor" de juniori ce se vor ține aici, în august, pe Bacău II...

Lacul a început să capete denumirea de bază nautică. Bacău II are acum ponton pentru lansarea la apă a schifurilor, iar peste dig, lîngă insulă, prinde contur un modern hangar. El va fi terminat luna aceasta, cu sprijinul efectiv al Consiliului popular județean Bacău, al constructorului — I.G.O. Buhuși — al directorului acestei întreprinderi, Constantin Miclea, cîndva antrenor de rugby la Dinamo Bacău, animator și astăzi al sportului, prezent mereu pe micul șantier Bacău II. Întîia întrecere nautică de anvergură din Moldova va fi o sărbătoare a sportului băcăuan, o reușită organizatorică, dacă ținem seama de elanul, de ambiția forurilor locale, a antrenoarei Marga Plomaritis care, cu acest prilej, va da examen în fața specialiștilor cu tînăra ei „clasă" de canotori. Pînă atunci, însă...

Pînă atunci, antrenamente zilnice cu cei aproape 50 de elevi canotori, telefon la Combinatul chimic din Borzești pentru cuburile de poliester ce vor baliza culoarele, ședință operativă cu topometri spre a stabili traseul celor 2 000 m de pistă nautică, garajarea ambarcațiunilor în noul hangar-cabană, ore de muncă voluntară în preajma acestuia, cu zeci de elevi...

Da, Bacău II se pregătește! Îi pregătesc haina de concurs cu nasturi lucitori de schif toți iubitorii de sport din Bacău. De la arhitectul Chira, cel care a semnat și proiectul splendidei săli de gimnastică din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej pînă la marangoz. De la antrenoarea Plomaritis, autoarea acestui înfloritor „Bacău II", pînă la ultimul sportiv, rezervă de „plus" în schiful de opt care încă nu a ieșit pe lac!

T. VASILE

Campionatul motoretelor românești:

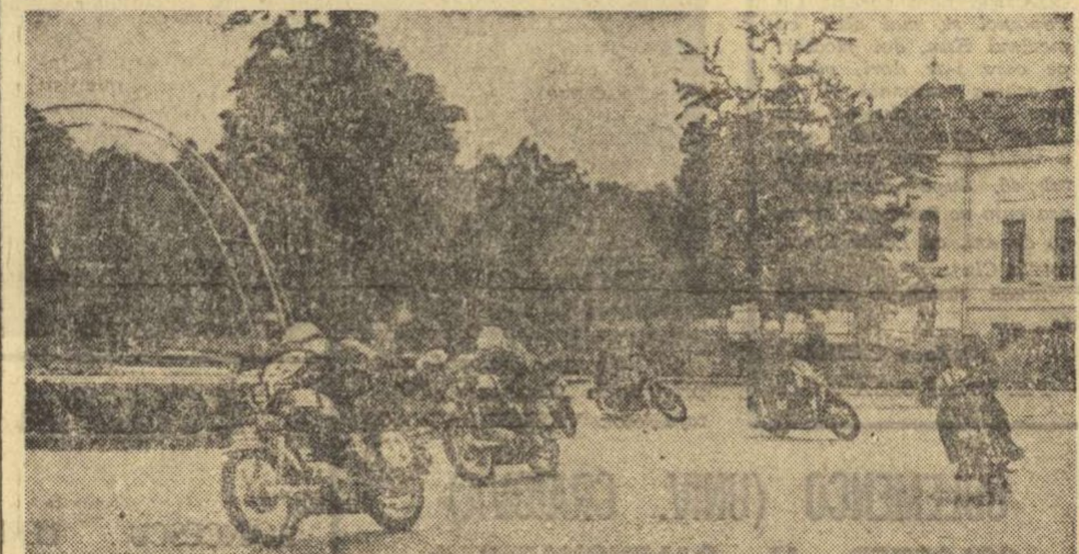
POARTA MOTOCICLISMULUI DE PERFORMANȚĂ

Pe cît de mică atenție i s-a acordat de către o serie de cluburi și asociații, pe atît de mare a fost succesul de care s-a bucurat primul campionat rezervat motoretelor românești „Mobra" și „Carpați". Deși la start au fost prezenți doar 33 de concurenți, aceștia au reușit să demonstreze frumusețea curselor de regularitate și rezistență.

Avînd ca scop, printre altele, depistarea elementelor talentate și verificarea calităților noului tip de motoretă românească „Mobra", campionatul l-a atins. Apreciem inițiativa organizatorilor de a reuni la start alături de piloți cu state mai vechi de activitate și sportivi începători. Traseul lung de peste 600 km pe diferite categorii de drumuri i-a supus pe tinerii alergători la un serios examen, solicitîndu-i complex, în timp ce alergătorii consacrați au cerut mașinilor un randament sporit, impus de media orară în creștere de la o etapă la alta. Viitorii performeri și-au îmbogățit, prin acest raliu, care le-a pus în față o gamă de probleme, bagajul cunoștințelor mecanice și de conducători, iar specialiștii și sportivii experimentați au fost de părere că motoreta „Mobra" are un motor bun, stabilitate, fiind comodă la conducere. Dar (păcat că există și un dar) în această cursă lungă, „Mobra" a arătat și unele deficiențe (federația de resort le va face cunoscute uzinelor constructoare). După remedierea lor se poate situa motoreta românească alături de ultimele creații similare în arena mondială. Aducîndu-i-se îmbunătățirile necesare, „Mobra" poate fi înscrisă în programul concursurilor de viteză și chiar al celor de motocros. Sperăm că realizatorii ei (Uzina Metrom Brașov — motorul și Uzina „6 Martie" Zărnești — cadrul) vor sprijini acțiunile viitoare ale federației de motociclism.

Lăsînd la o parte unele omisiuni organizatorice, apreciem că primul campionat național și-a dovedit din plin utilitatea, deschizînd tinerilor iubitori ai sportului cu motor poarta spre motociclismul de performanță.

Tr. IOANIȚESCU

16 alergători (toți pe motorete Mobra), care au terminat cele trei etape ale campionatului cu 0 puncte penalizare, și-au disputat întîietatea într-un circuit de viteză, pe un traseu ales în centrul orașului Cîmpulung Mușcel, menit să-i departajeze în clasamentul final. Iată-i pe protagoniști, luînd unul din virajele traseului. Foto: ȘTEFAN CIOTLOȘ

ancheta **sportul**

La ce cote-și cum-se poate ridica BASCHETUL ROMÂNESC?

Se vorbește mult și se muncește puțin

Una din cauzele rămînerii în urmă a acestui sport este faptul că se vorbește mult și se lucrează puțin. Ani de zile, antrenorii din baschet s-au lăudat cu bogăția lor de idei, de cunoștințe teoretice, cu elaborarea celor mai noi teorii. Lipsa materialului documentar din străinătate constituia singura scuză a rezultatelor mediocre.

Modeștii, tehnicienii handbalului, scrimei, luptelor etc au preferat faptele în locul vorbelor. Rezultatele se cunosc.

Dacă în ultimii ani, în cadrul organizatoric de care dispunem, s-ar fi depus un volum dublu de muncă, dacă la cluburi și asociații s-ar fi făcut 4—6 antrenamente pe săptămînă, dacă ar fi existat o mai mare preocupare pentru selecție, pentru antrenamente individuale și individualizate, rezultatele ar fi fost cu totul altele.

Oare cum se poate aprecia faptul că la unele comisii județene se găsesc lucrări tehnice trimise de multă vreme de federație sau materiale documentare încă nerăsfoite, că la cursurile de antrenori invitații, cărora federația s-a angajat să le suporte toate cheltuielile de deplasare, absentează masiv, în timp ce în alte țări își plătesc din buzunar propriu participarea?

Cauza acestui fenomen? Lipsa de răspundere și, mai ales, lipsa posibilității de a-i trage la răspundere pe antrenorii care lucrează cu ora. Soluția? Angajarea de antrenori cu normă întreagă la toate echipele divizionare și la Școlile sportive.

O serie de antrenori sînt nemulțumiți de faptul că nu mai dețin monopolul pregătirii loturilor și se manifestă defetist.

Ei uită sau nu vor să-și amintească că a fi antrenor de lot nu este un drept, ci o onoare acordată de către Biroul federal pentru merite actuale și nu din trecut.

Profesorii din generația mai tînără — Gh. Benone, Valentin Dăscălescu, Grigore Costescu, Petrică Vasiliu, Vasile Mureșan, Traian Constantinescu — și-au onorat prin muncă și corectitudine această cinste atunci cînd au fost solicitați. Regretabil că din motive profesionale și de alt ordin nu au răspuns la chemarea federației și antrenorii Dan Niculescu, Mihai Nedef, recent Sigismund Ferencz.

Desigur, rezultatele obținute de echipele naționale nu sînt cele dorite. În munca antrenorilor de lot există suficiente neajunsuri. Dar pînă a ajunge la nivelul loturilor, abecedarul, pregătirea de bază a jucătorilor, se face în cadrul secțiilor din cluburi. Așadar, lipsurile, cauzele insucceselor trebuie mai întîi căutate acolo.

Ar fi greșit să omit aci exemplul pozitiv al unor antrenori care, muncind intens, au creat adevărate pepiniere de jucători: Vasile Mureșan, Alexandru Petrică, Gheorghe Roșu, Alexandru Botoș, Gabriela Both, Gheorghe Benone, Teodor Giurculescu, Ilarie Mandache, Nicolae Martin și alții. Ceea ce interesează este cîți dintre jucătorii crescuți de acești antrenori ajung la valoarea cerută de activitatea internațională? Răspunsul este clar: foarte puțini. Se vede și din nivelul campionatelor divizionare A și mai ales B. Speranțele se îndreaptă spre divizia școlară, pomul înflorit al baschetului nostru, ale cărui roade le așteptăm în viitorul apropiat.

Dar, pentru ca roadele să fie cele dorite, datoria antrenorilor și a profesorilor este să se îngrijească de:

— depistarea, selecția și pregătirea unor jucători cu gabarit mare;

— asigurarea unei pregătiri multilaterale;

— trecerea la 4—6 antrenamente săptămînale — în timpul competiției — și zilnice în timpul vacanțelor.

☆

Se pot critica multe aspecte din baschetul românesc: stilul de muncă al activului federației, sistemul competițional, sistemul de transferări al sportivilor, activitatea arbitrilor etc. Cele mai multe din criticile pe această temă sînt justificate și se vor găsi căile pentru înlăturarea deficiențelor.

Convingerea mea este, însă, că soarta performanței baschetului românesc stă în mîna celor peste 200 de antrenori și profesori care activează în prezent.

Există toate condițiile materiale care să asigure mersul înainte: bază materială, tehnicieni calificați, dragostea tineretului pentru acest sport. Se cere însă schimbarea concepției, a metodelor de lucru. Aceasta este, după părerea mea, și soluția reieșită din recenta analiză făcută activității în baschet de către Comitetul Executiv al C.N.E.F.S.

Octav DIMITRIU
secretar general al F.R.B.

BASCHETUL ÎN SEZONUL ESTIVAL

(Urmare din pag. 1)

U.C.), **Jacquie Delachet** (8—26—1,70 m—93—Evreux A.C.), **Colette Passemard** (9—24—1,80 m—68—Clermont U.C.), **Jacquie Chazalon** (10—25—1,72 m—88—Clermont U.C.), **Dominique Leray** (11—18—1,87 m—0—C.E.S. Tours), **Geneviève Guinchard** (12—30—1,80 m — 98 — Evreux U.C.), **Elisabeth Riffiod** (13—23—1,87 m —49—Evreux U.C.), **Danièle Peter** (14—25—1,80 m—99—S.R.E.G. Mulhouse), **Janine Martin** (15—24—1,80 m—57—C.S. Toulon). Antrenorul echipei este Joë Jaunay. Lotul va fi însoțit și de arbitrul M. Lewis.

OPTIMISM ÎN TABĂRA ROMÂNCELOR

După o scurtă vacanță intervenită după meciurile cu R.D. Germană și după turneul de calificare pentru campionatul european, lotul reprezentativ de senioare al României și-a început pregătirile în pitorescul orășel Piatra Neamț. Beneficiind de condiții excepționale și bucurîndu-se de splendidul cadru al stațiunii de la poalele munților Pietricica, Cozla și Cernegura, sportivele noastre se pregătesc zilnic sub îndrumarea antrenorilor Grigore Costescu și Traian Constantinescu, fiind animate de dorința ca în septembrie, la „europenele" din Olanda, să revină în plutonul fruntaș. Actualmente, lotul este alcătuit din următoarele 16 sportive: **Racoviță, Taflan, Savu, Chiraleu, Ciocan, Pruneu, Szabados, Nicola, Bițu, Diaconescu, Ghiță — Gugiu, Trandafir, Deak, Sipoș, Popov și Rădulescu.** Dintre acestea, vor fi selecționate cele 12 care se vor deplasa la Rotterdam.

GAZDELE TURNEELOR CAMPIONATELOR NAȚIONALE

Zilele trecute, la sediul F.R.B., în prezența membrilor Biroului federal și ai Comisiei de competiții, a avut loc tragerea la sorți a turneelor diviziilor A, stabilindu-se ca gazde următoarele orașe **MASCULIN, turul al doilea: BUCUREȘTI** (24—27 dec., 4 etape), **TIMIȘOARA** (7—10 ian., 4 etape), **CONSTANȚA** (22—24 ian., 3 etape); **turul al treilea: GALAȚI** (21—23 febr., 3 etape), **Brașov** (4—7 martie, 4 etape), **CLUJ** (18—21 martie, 4 etape); **FEMININ, turul al doilea: BUCUREȘTI** (15—17 ian.), **TG. MUREȘ** (29—31 ian.), **ORADEA** (19—21 febr.). Turul I la băieți și tururile I și III la fete se vor desfășura în etape săptămînale, la datele anunțate.

„CUPA ROMÂNIEI" A FOST DESFIINȚATĂ DAR...

După cum se știe, forurile diriguitoare ale baschetului au renunțat la organizarea tradiționalei competiții estivale dotată cu „Cupa României", pentru a se da, în felul acesta, posibilitate echipelor să se pregătească temeinic pentru divizia A. Așteptăm, însă, ca comisiile municipale și județene, cluburile și asociațiile cu secții de baschet să inițieze ele însele întreceri care să suplinească golul intervenit în activitatea competițională din timpul verii. Din păcate, pînă la ora actuală nu am primit nici o informație în legătură cu vreo astfel de inițiativă. Timpul nu este, însă, pierdut și considerăm că forurile îndrituite trebuie să organizeze astfel de competiții, deosebit de utile pentru verificarea pregătirilor ce se efectuează în vederea diviziei A. Așteptăm și... sperăm.

ȘANDOR CSJEF, ÎNVINGĂTORUL CAMPIONULUI EUROPEAN FROLOV, LA DINAMOVIADA BUCUREȘTEANĂ

Ujpesti Dozsa (Ungaria) este una dintre cele mai bune formații de club din țara vecină, care se va alinia la startul apropiatelor întreceri ale Dinamoviadei de box. Cel mai tînăr component al acestei formații este semimijlociul Șandor Csjef. Are 19 ani și e considerat o mare speranță a boxului din țara sa. Anul trecut, Csjef a ocupat locul secund în campionatele de seniori ale Ungariei, iar recent, la Viena, l-a învins pe campionul european Frolov (U.R.S.S.). În palmaresul acestui talentat pugilist figurează și victorii asupra românilor D. Moraru (anul trecut, la Lodz) și I. Hodoșan. Cel mai vîrstnic echipier al lui Ujpesti Dozsa este greul Istvan Edöcs, 29 de ani, component al echipei naționale maghiare.

Echipa budapestană numără însă și alți sportivi de valoare. Iată-i, în ordinea categoriilor: Istvan Zubik, 23 de ani, locul II în campionatele Ungariei din 1969; Zoltan Kisnemeth, 22 ani, aceeași performanță; Lajos Kovacs, 21 de ani, medalie de bronz la naționalele din 1969; Ferenc Kovacs, 23 de ani, deținătorul titlului de campion în 1969; Jozsef Perenyi, locul II în campionatele Budapestei din 1969; Mihaly Szirony, 25 de ani, campion al Budapestei în 1969; Andraș Martinovszky 20 de ani; Jozsef Terenyi, 23 de ani, campion al Ungariei în 1969.

I SE CEREA SERIOZITATE...

Numele său era mereu amintit de iubitorii boxului din Galați, chiar și de cei din Capitală. În coloanele ziarului nostru, succesele sale pugilistice erau deseori comentate în superlative. Părea că idealul său sportiv însemna ridicarea, treaptă cu treaptă, a măiestriei, că ringul constituie pentru el o adevărată atracție, mai ales că el abandonase un alt sport, canotajul. A făcut deplasări peste hotare cu reprezentativa de juniori și apoi cu cea de tineret. Devenise titular la categoria grea, aducînd bucurie în primul rînd antrenorului său, Petre Mihai, care l-a descoperit și cizelat.

Dar Vasile Lehăduș, pentru că despre el este vorba, n-a înțeles să răspundă sprijinului ce i s-a dat. I se cerea multă seriozitate. Și n-o avea. I se cerea să se pregătească temeinic pentru a ataca titlul european al greilor, la campionatele continentale (tineret) de la Miskolc. Replica lui a venit însă incredibil; absențe nejustificate din sala de antrenament, plecări neanunțate din București. Concluzia: „Cu asemenea oameni, *ne spunea deunăzi antrenorul dinamovist Eugen Füresz,* este aproape imposibil să realizezi ceva. E curată pierdere de timp". *N-are oare motive și maestrul său din Galați, Petre Mihai, să fie mîhnit?...*

R. C.

„MARATONUL CARPAȚILOR" cîștigă noi adepți

Am publicat, acum cîtva timp, apelul tov. Nicolae Apetri din Vișeu care caută tovarăși de călătorie în expediția sa carpatică, programată să înceapă la 1 august în comuna Bogdan Vodă (jud. Maramureș) pentru a se încheia la Porțile de Fier.

Într-o nouă scrisoare, N. Apetri ne anunță: **„primesc zilnic scrisori din partea celor dornici să străbată munții împreună cu mine".** Dintre **aceștia,** inițiatorul excursiei menționează pe St. Gergelyi, desenator din Baia Mare, I. Szücs, cooperator la C.A.P. Tomnatic (jud. Timiș), Vl. Pană, redactor din București.

N. Apetri ne roagă să dăm un răspuns colectiv și public celor ce i-au pus diferite întrebări referitoare la:

plecare (1 august, com. Bogdan Vodă — fostă Cuhea, jud. Maramureș);

itinerar (Bogdan Vodă, Sălău, Pietrosu, Prislop, Cîrlibaba, Iacobeni, m. Giumalău, Pietrosu, Ceahlău, Tarcău, Lăcăuț, Zboina Frumoasă, Penteleu, Siriu, Ciucaș, vf. Grohotiș, Omul, Piatra Craiului, Moldovanu, Suru, Paring, Peleaga, Retezat, Gugu, m. Cernei, Porțile de Fier.

echipament: bocanci, ciorapi treisferturi, pantaloni scurți, tricou, pulover, basc, baltag (!), rucsac, pătură, un schimb rufărie de corp, prosop, pelerină (foaie de cort); în plus hrană rece pentru 3 zile;

auxiliare: radio portabil, aparat foto, busolă ș.a.

LOTO-PRONOSPORT

De la concursul Pronoexpres din 15 iulie 1970 și tragerea Loto din 17 iulie 1970, a fost introdusă și forma de participare cu combinații „Cap de pod" la aceste sisteme:

La Loto pe noile bilete fracționate seria „X" pe care se pot juca, la acest sistem, combinații „Cap de pod" cu 2, 3, 4 și 5 numere fixe (de bază);

La Pronoexpres pe noile bilete fracționate seria „X" pe care se pot juca, la acest sistem, combinații „Cap de pod" cu 4, 5 și 6 numere.

Menționăm că prin această formă de participare se sporesc considerabil șansele de cîștig, putîndu-se obține suite întregi de premii.

Puteți pune în practică această nouă formă de participare la tragerea Loto de miine. Nu uitați, astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor. Tragerea va avea loc la București în sala Clubului Finanțe Bănci din str. Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19. Ea va fi radiodifuzată, după care va urma un film artistic. Intrarea liberă.

PRONOEXPRES

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL NR. 30 DIN 22 IULIE 1970

EXTRAGEREA I: 5 19 37 13 42 43

FOND DE PREMII: 347.632 lei

EXTRAGEREA a II-a: 16 35 40 44 3 28 33 45

FOND DE PREMII: 309.872 lei

Plata la acest concurs se va face astfel:

In Capitală de la 30 iulie pînă la 6 septembrie 1970, inclusiv;

In țară de la 3 august pînă la 6 septembrie 1970, inclusiv.

LOTO

PREMIILE TRAGERII DIN 17 IULIE 1970

EXTRAGEREA I: Categoria I: 1,20 variante a 30.823 lei; a II-a: 6,45 a 10.513 lei; a III-a: 17,85 a 3.799 lei; a IV-a: 23,30 a 2.910 lei; a V-a: 86 a 789 lei; a VI-a: 192,70 a 352 lei.

EXTRAGEREA a II-a: Categoria A: 0,25 variante a 48.866 lei; B: 2,75 a 17.769 lei; C: 9,05 a 5.400 lei; D: 13,65 a 3.580 lei; E: 24,85 a 1.966 lei; F: 29 a 1.685 lei.

AMBELE EXTRAGERI: Categoria Z: 822,35 a 100 lei.

Premiul de categoria A a fost obținut de către MICH VASILE din Satu-Mare.